KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 4 oktober 1993 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen", heeft op 26 oktober 1993 het volgend advies gegeven :

DRAAGWIJDTE VAN HET VOORONTWERP.

Om de rechtsopvolging van de N.V. Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel door het Vlaamse Gewest mogelijk te maken, beoogt het voorontwerp van decreet "een naamloze vennootschap van publiek recht" op te richten, met name het "Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen" (artikel 3). Deze vennootschap heeft een drievoudig doel : het beheer en de exploitatie van de binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest gelegen gedeelten van het kanaal Brussel-Rupel en van zijn toekomstige aansluiting naar de Schelde; de organisatie van het beheer, de exploitatie en de commercialisatie van aan bevaarbare waterwegen van het Vlaamse Gewest gelegen gronden; het samenstellen van regionale "comités van advies" met het oog op de organisatie van streek- en watergebonden overleg (artikel 5, § 1). Opdat de uitbreiding van de taken van de "N.V. Zeekanaal" geen budgettaire meeruitgaven zou doen ontstaan, is bepaald dat de Vlaamse Regering en de vennootschap een samenwerkingsovereenkomst sluiten, volgens welke eensdeels de vernieuwing, de uitbreiding en de uitrusting van de "basisinfrastructuur" op het "kanaal Brussel-Schelde" ten laste van het Vlaamse Gewest zijn, en anderdeels het Vlaamse Gewest voor rekening van de vennootschap instaat voor het beheer, het vernieuwen, het uitrusten en het aanleggen van infrastructuur op de gronden langsheen de bevaarbare waterwegen (artikel 18, §§ 3 tot 5). Op basis van tussen de Vlaamse Regering en de vennootschap te sluiten concessieovereenkomsten worden goederen, waarvan het Vlaamse Gewest eigenaar blijft, ter beschikking van de vennootschap gesteld (artikel 20, § 2).

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Luidens de bij de adviesaanvraag gevoegde beslissing van de Vlaamse Regering van 30 juni 1993 werd de Vlaamse minister van Openbare Werken gemachtigd over het ontwerp gelijktijdig het hoogdringend advies in te winnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en van de Raad van State. Aan een aantal opmerkingen welke de SERV maakte in het op 8 september 1993 uitgebrachte omstandig advies werd gevolg gegeven in die zin dat ze aanleiding gaven tot wijzigingen in het voor advies voorgelegde ontwerp. Op andere opmerkingen van de SERV werd niet ingegaan. Luidens de schriftelijke verklaring van de gemachtigde werden de desbetreffende beslissingen genomen door de Vlaamse minister van Openbare Werken zonder dat de Vlaamse Regering zich daaromtrent heeft beraden. Volgens die verklaring "zullen de aanpassingen uitgelegd worden in de volgende nota aan de Vlaamse Regering". In de mate dat de Vlaamse Regering gevolg zou geven aan opmerkingen van de SERV en dat zulks aanleiding zou geven tot wijzigingen van de voorgelegde tekst, zullen de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd. Het advies wordt onder dit uitdrukkelijk voorbehoud gegeven.

2.1. Wat de bepaling van artikel 3 van het ontwerp betreft, luidens welke de "N.V. Zeekanaal" de vorm zal aannemen van een naamloze vennootschap van publiek recht, kan worden verwezen naar de opmerkingen die de Raad van State in dat verband heeft gemaakt in zijn adviezen

L. 19.335/2 van 2 oktober 1989 over een voorontwerp van decreet "relatif aux services de transport de personnes en Région wallonne" (1) en L. 20.841/8 van 4 juni 1991 over een voorstel van decreet "houdende oprichting van een naamloze vennootschap van publiek recht, Havenbedrijf van Antwerpen genaamd" (2).

In die adviezen heeft de Raad van State erop gewezen dat de gewestwetgever in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen weliswaar de bevoegheid vindt om een openbare onderneming op te richten en daarvan vrij de structuur, de werking en de controle te regelen zelfs door, ter aanvulling van de in het decreet opgenomen bepalingen, te verwijzen naar de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en inzonderheid naar de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen, doch dat de decreetgever de hem door de bijzondere wet toegekende bevoegdheid zou te buiten gaan (inzonderheid ook de in artikel 10 van de bijzondere wet bedoelde impliciete bevoegdheden) door, enerzijds, te beslissen dat de op te richten onderneming in principe de vorm zal aannemen van een naamloze vennootschap en onder de toepassing zal vallen van de voornoemde gecoördineerde wetten en door, anderzijds, een belangrijk aantal afwijkingen toe te staan van de essentiële bepalingen van die gecoördineerde wetten.

---

(1) Doc. C.R.W., 117 (1989-1990) - nr. 1.

(2) St. Vl. R., 488 (1990-1991) - nr. 2.

2.2. In het licht van die adviezen dient voorbehoud te worden gemaakt met betrekking tot de bepalingen vervat in de artikelen 4, § 2, 5, § 3, 8, 10, § 2, eerste lid, en 63, § 2, van het ontwerp, die dergelijke afwijkingen toestaan.

2.3. Wanneer desondanks de rechtsfiguur van de naamloze vennootschap toch zou behouden blijven, blijken bepaalde artikelen van het ontwerp een overbodige herhaling te zijn van de vennootschapswetgeving (1).

3. Luidens inzonderheid de artikelen 3, laatste lid, en 8, § 1, van het ontwerp zijn de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen slechts van toepassing op de op te richten instelling voor zover de vennootschapsstatuten er niet van afwijken.

Er dient met betrekking tot die bepalingen te worden opgemerkt dat de mogelijkheid om in de statuten af te wijken van de bedoelde gecoördineerde wetten, uiteraard beperkt is tot de gevallen waarin die wetten zelf uitdrukkelijk dergelijke afwijkingen toestaan.

4. Luidens de artikelen 3, tweede lid, en 12 van het ontwerp dient de Vlaamse Regering minimum drie vierden van

---

(1) Men vergelijke bijvoorbeeld artikel 5, § 2, van het ontwerp met de artikelen 54 en 70 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Men vergelijke ook artikel 56 van het ontwerp met artikel 64, § 1, van dezelfde gecoördineerde wetten.

het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap te onderschrijven en te behouden. In het licht van deze bepalingen, volgens welke de Vlaamse Regering steeds de meerderheidsaandeelhouder dient te zijn en te blijven, lijken de goedkeuring en de machtiging door de Vlaamse Regering, bedoeld in de artikelen 4, § 1, tweede lid, 5, § 3, 8, § 2, en 16 van het ontwerp, overbodig te zijn.

5. Het is legistiek niet gebruikelijk een regeling als die van het ontwerp in te delen in titels. Een indeling in hoofdstukken, die op hun beurt kunnen worden ingedeeld in afdelingen en onderafdelingen, kan volstaan. Dit geldt in casu des te meer daar bijvoorbeeld de titels VI en X, evenals bepaalde hoofdstukken, slechts één artikel bevatten.

Om de leesbaarheid van de ontworpen regeling te bevorderen, kan ter overweging worden gegeven het ontwerp als volgt in te delen :

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen (artikelen 1 en 2).

Hoofdstuk II. Aard en oprichting van de vennootschap (artikelen 3 tot 10).

Hoofdstuk III. Kapitaal en aandeelhouders (artikelen 11 tot 15).

Hoofdstuk IV. Bevoegdheden van de vennootschap (artikelen 16 tot 28, en de artikelen 43 en 61).

Hoofdstuk V. Organen van de vennootschap (artikelen 29 tot 42).

Hoofdstuk VI. Financiële bepalingen (artikelen 44 tot 50).

Hoofdstuk VII. Toezicht en controle (artikelen 51 tot 57).

Hoofdstuk VIII. Personeel (artikelen 58 tot 60).

Hoofdstuk IX. Overgangsbepalingen (artikelen 62 tot 64).

6. Ten slotte vervange men overal "Vlaamse Executieve" door "Vlaamse Regering", evenals "comités van advies" door "adviescomités" en "algemene vergadering der aandeelhouders" door "algemene vergadering".

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING.

Artikel 2.

1. Het 1° ware beter gesteld als volgt :

"1° "de vennootschap" : de naamloze vennootschap "Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen" bedoeld in artikel 3".

.../...

In artikel 3, eerste lid, dienen dan de woorden "hiernagenoemd "de vennootschap"" te vervallen. Bovendien duide men in een afzonderlijke bepaling aan dat "de vennootschap" de gewestelijke instelling is als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 betreffende ... (opschrift), die voor het Vlaamse Gewest de opdrachten overneemt van de N.V. Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

2. Men vervange het 2° als volgt :

"2° "de in ontbinding gestelde vennootschap" : de Naamloze Vennootschap Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel;".

Artikel 3.

Onder voorbehoud van de algemene opmerking ter zake, schrijve men in het eerste lid beter "een publiekrechtelijke instelling onder de vorm van een naamloze vennootschap" in plaats van "een naamloze vennootschap van publiek recht".

Artikel 4.

Met betrekking tot dit artikel wordt verwezen naar de algemene opmerkingen 2.2. en 4.

Aangezien de Vlaamse Regering, met een onderschrijving van minimum drie vierden van het kapitaal (artikel 3, tweede lid), noodzakelijkerwijze de initiatiefnemer tot de oprichting van de vennootschap zal zijn, moet daarenboven worden opgemerkt dat het weinig zin lijkt te hebben in het eerste lid van dit artikel voor te schrijven dat de oprichters een ondernemingsplan aan de Vlaamse Regering ter kennisgeving moeten voorleggen.

Artikel 5.

1. De in paragraaf 1, 3°, besloten mogelijkheid om regionale comités van advies (lees : adviescomités) op te richten, is eerder een middel dan een autonome doelstelling. Hieromtrent kan artikel 43 van het ontwerp volstaan, zodat de bepaling in paragraaf 1, 3°, in haar geheel kan worden weggelaten.

2. Onder voorbehoud van hetgeen onder punt 2.3. van de algemene opmerkingen over paragraaf 2 is gezegd, is in 1° van deze paragraaf wellicht bedoeld "de aankoop van gronden welke nodig zijn" en "de verkoop van gronden welke niet nodig zijn". In dat geval passe men de tekst dienovereenkomstig aan.

Artikel 6.

1. Zelfs zonder inachtneming van het algemene voorbehoud ter zake, is de eerste volzin een overbodige herhaling van de bepaling in artikel 3, eerste lid.

2. Luidens de derde volzin hebben de handelingen van de vennootschap een commercieel karakter "behoudens de handelingen gesteld in de uitoefening van haar bevoegdheden bedoeld in de artikelen 23 tot en met 25". De vraag rijst of bij die laatste verwijzing niet andere artikelen van het ontwerp, zoals de artikelen 18, § 2, en 61, over het hoofd werden gezien.

Artikel 8.

In paragraaf 1 schrijve men "de in artikel 7 genoemde wet van 16 maart 1954" in plaats van "de in artikel 7 bedoelde wet".

Artikel 9.

Artikel 1676, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek verbiedt in principe aan publiekrechtelijke rechtspersonen om overeenkomsten tot arbitrage te sluiten.

Die bepaling van het Gerechtelijk Wetboek, die impliciet de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken bevestigt om uitspraak te doen over geschillen waarbij een publiekrechtelijke rechtspersoon is betrokken, is door de federale wetgever vastgesteld op grond van artikel 94 van de Grondwet (Arbitragehof, arrest nr. 66 van 30 juni 1988, considerans 7.B.).

Hoewel het in artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 opgenomen verbod voor de Gemeenschappen en de Gewesten om de door de Grondwet aan de federale wetgever voorbehouden bevoegdheden te betreden werd afgezwakt door de wijziging welke in dat artikel 19, § 1, werd aangebracht door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervolledigiging van de federale staatsstructuur, is de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten om met betrekking tot die aangelegenheden regelend op te treden toch beperkt tot de gevallen waarin ze zich kunnen beroepen op de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet. Dat betekent dus dat het decreet een door de Grondwet aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid slechts kan regelen indien zulks "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Gemeenschap of het Gewest, eensdeels, en indien voldaan is aan de door de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde dubbele voorwaarde dat de tot de gereserveerde bevoegdheid van de federale wetgever behorende aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op de betrokken aangelegenheid slechts marginaal is, anderdeels (1).

Er rijst in casu ernstige twijfel omtrent de vraag of het onttrekken aan de bevoegdheid van de rechtbanken van de geschillen waarbij de op te richten vennootschap is betrokken, voor de uitoefening van de bevoegdheden van het Gewest "noodzakelijk" kan worden geacht in de zin van het voornoemde artikel 10 van de bijzondere wet.

---

(1) Zie onder meer het arrest nr. 32/92 van 23 april 1992, considerans B.3.6.

Artikel 10.

In paragraaf 2, tweede lid, is sprake van "aandeelhouders van groep B en groep C". Die bepaling zou bevattelijker zijn indien erin werd vermeld dat het gaat om de "groep B en groep C" bedoeld in artikel 14, § 1, 2° en 3°.

Artikel 14.

1. Er is een discrepantie tussen de tekst van paragraaf 1, die voorziet in een indeling van de aandeelhouders in drie groepen, en de memorie van toelichting bij dit artikel, waarin sprake is van vier groepen.

2. In de inleidende zin van paragraaf 1 zijn de woorden "oprichtende en naderhand toetredende" overbodig.

3. Alhoewel artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de Gewesten toestaat verplichtingen aan de gemeenten op te leggen, kunnen die verplichtingen niet zover gaan dat gemeenten ertoe kunnen worden gedwongen zich te verenigen (Arbitragehof, arrest nr. 5/91 van 26 maart 1991, considerans B.5.) of, zoals in paragraaf 1, 2°, is gesteld, aandeelhouder van de vennootschap te zijn. Al vermag de decreetgever, binnen het raam van zijn materiële bevoegdheden, het begrip

"gemeentelijk belang" zeer ruim te beoordelen, mag hij dit toch niet volledig uithollen (1).

Om die reden schrijve men op het einde van paragraaf 1, 2°, "dienen steeds het recht te hebben om aandeelhouder van de vennootschap te zijn".

4. Het bepaalde in paragraaf 2 is overbodig.

Artikel 16.

Men vervange "samenhangt" door "verband houdt met".

Artikel 18.

1. In paragraaf 1 verduidelijke men de woorden "Behoudens andersluidende bepalingen". De woorden "binnen de in artikel 17 vervatte gebiedsomschrijving gelegen" zijn overbodig.

2. Volgens de memorie van toelichting met betrekking tot deze bepaling zullen de in paragraaf 4 bedoelde activiteiten gebeuren door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor rekening van de vennootschap. Deze bedoeling zou duidelijker tot uiting

---

(1) Advies van de verenigde kamers van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 26 juli 1979, Parl. St., Senaat, 261 (B.Z. 1979) - nr. 1, bijlage II, p. 3.

moeten komen in de tekst, waarin men het woord "verzekert" vervange door de woorden "staat in voor".

3. Paragraaf 5 ware eenvoudiger gesteld als volgt :

"§ 5. De Vlaamse Regering en de vennootschap sluiten een overeenkomst over de in dit artikel bedoelde samenwerking".

Artikel 20.

1. In paragraaf 1 herschrijve men de thans onleesbare tekst ("op de domeingoederen inbegrepen gronden, met inbegrip van ...").

2. Benevens het feit dat de verwijzing in paragraaf 2 naar artikel 17 niet dienend is, omdat dat artikel geen "omschrijving van goederen" bevat, dient gewezen te worden op de discrepantie met betrekking tot de duur van de concessieovereenkomst tussen de tekst van het ontwerp (75 jaar) en de memorie van toelichting (49 jaar).

Bovendien gebruike men in het tweede lid van paragraaf 2 de tegenwoordige tijd, evenals "sluiten" in plaats van "afsluiten".

3. Het onderscheid tussen de concessieovereenkomst (§ 2) en de "concessie van rechtswege" (§ 3) behoeft verduidelijking.

Artikel 21.

Deze bepaling kan volledig vervallen, daar haar inhoud best in de concessieovereenkomst wordt opgenomen. Subsidiair weze nog opgemerkt dat de woorden "onverminderd artikel 18 van dit decreet" wellicht betrekking hebben op artikel 18, § 3, van het ontwerp, in welk geval zij overbodig zijn, aangezien het Gewest de concessie heeft verleend.

Artikel 22.

1. Alhoewel de memorie van toelichting stelt dat de duur van de aan de vennootschap verleende en die van de door haar toegestane concessies op elkaar zijn afgestemd, blijkt dit toch niet volledig het geval te zijn : in artikel 20, § 2, is er sprake van "hernieuwbare periodes van telkens vijfenzeventig jaar", terwijl in artikel 22, § 1, sprake is van "hernieuwbare periodes van bepaalde duur, telkens ten hoogste voor vijfenzeventig jaar".

2. Paragraaf 3 ware eenvoudiger gesteld als volgt :

"§ 3. Bij ontbinding van de vennootschap dient de verdere naleving van de rechten en verplichtingen, met inbegrip van de concessies van openbare dienst, te worden gewaarborgd".

Artikel 23.

Paragraaf 1, tweede lid, somt in vijf punten de aangelegenheden op waarop de politieverordeningen "onder meer" betrekking kunnen hebben. Het voorbehoud in de tekst dat die aangelegenheden "binnen de perken van de gewestelijke bevoegdheden" dienen te vallen, is evenwel niet voldoende om mogelijke bevoegdheidsproblemen weg te nemen. In 1° wordt "de regeling van het scheepvaartverkeer" vermeld. Luidens artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn onder meer de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer een federale aangelegenheid, al moeten de Gewestregeringen worden betrokken bij het ontwerpen van deze federale regels. Volgens de parlementaire voorbereiding betreft de algemene politie de politiereglementen van toepassing op de verschillende vervoerswijzen, zoals de scheepvaartwegen (1). De nieuwe gewestelijke bevoegdheid om het juridisch stelsel van de land- en waterwegenis te bepalen, ingevoegd in artikel 6, § 1, X, 2°bis, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bij artikel 2, § 9, van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, lijkt dit gegeven niet te wijzigen.

Ook behoort de in 4° van paragraaf 1, tweede lid, bedoelde "regeling van de vrijheid van handel en nijverheid" nadere verduidelijking, op zijn minst in de memorie van toelichting.

---

(1) Parl. St., Kamer, 516 (B.Z. 1988) - nr. 1, p. 21.

Artikel 24.

In plaats van te verwijzen naar de wet van 5 mei 1936, ware het beter dit artikel als een autonome strafbepaling te formuleren. Men schrijve dus :

"Art. 24. Overtreding van de in artikel 23 bedoelde verordeningen wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot vijftien dagen en met een geldboete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank, of met een van die straffen alleen".

Artikel 26.

Anders dan in de memorie van toelichting wordt gesteld, behoeft het artikel wel degelijk nadere toelichting. Wanneer het om bestaande "gelden" gaat, die hun rechtsgrond in andere bepalingen vinden, behoort dit in de memorie van toelichting te worden vermeld. Wanneer het daarentegen de bedoeling is om nieuwe retributies in te voeren, behoort het artikel te worden aangevuld. Op zijn minst moeten dan de gevallen waarin dergelijke heffingen kunnen worden opgelegd, evenals het aanwijzen van de bijdrageplichtigen, bij decreet worden vastgesteld.

Artikel 27.

Voor zover de in paragraaf 1 opgesomde activiteiten niet reeds passen in de bevoegdheid van de vennootschap om

haar maatschappelijk doel te verwezenlijken, moet alleszins de betekenis van de woorden "Onverminderd de aan andere overheden toegewezen bevoegdheden" worden gepreciseerd.

Artikel 29.

1. Het gebruik van hoofdletters kan achterwege blijven.

2. Het tweede lid lijkt ertoe te leiden dat de bevoegdheid en de werking van de verschillende organen uitputtend moeten geregeld worden in het decreet en de statuten, zodat voor de vennootschapswetgeving geen suppletieve rol is weggelegd.

Artikel 31.

Gelet op het dubbel gebruik dat deze bepaling met artikel 8, § 2, vormt, kan zij in haar geheel worden weggelaten.

Artikel 32.

1. Gelet op het vereiste dat het aantal bestuurders steeds onpaar dient te zijn (§ 1, tweede volzin), schrijve men in paragraaf 3, eerste lid : "De meerderheid van de

bestuurders moet worden verkozen ...". Dezelfde opmerking geldt voor artikel 34, § 2.

2. In het tweede lid van paragraaf 3 schrijve men "met dien verstande dat" in plaats van "op voorwaarde dat".

3. In de laatste volzin van paragraaf 4 schrijve men : "... benoemd op de voordracht van de aandeelhouders van groep B".

4. Paragraaf 5 verschaft geen antwoord op de vragen door wie en voor welke duur de bedoelde ambtenaar wordt aangewezen, en of het werkelijk de bedoeling is hem stemrecht toe te kennen.

Artikel 33.

Het is de Raad van State niet duidelijk op grond van welke criteria de met de hoedanigheid van bestuurder onverenigbare mandaten en ambten werden aangewezen. Wat bijvoorbeeld met de leden van de andere organen van de Europese Gemeenschappen, de vice-gouverneur van de provincie Brabant en later de vice-gouverneur en de adjunct van de gouverneur, de leden van het Coördinatiebureau van de Raad van State ... ?

Artikel 43.

1. Wanneer wordt ingegaan op het voorstel om de bepaling van 3° van artikel 5, § 1, weg te laten, passe men de inleidende zin dienovereenkomstig aan.

2. De machtiging aan de Vlaamse Regering in het tweede lid is al te ruim. Zowel de tekst zelf als de memorie van toelichting behoren op dit punt te worden aangevuld.

Artikel 45.

Vermits het decreet niet kan afwijken van de bijzondere financieringswet, dient de verwijzing naar artikel 49 van die wet te vervallen. In de memorie van toelichting kan er eventueel wel nuttig naar worden verwezen.

Artikel 47.

Het tweede lid luidt als volgt :

"Aan de vennootschap kan door de provincies en gemeenten geen enkele retributie uit hoofde van de verleende concessies en vergunningen worden opgelegd".

De Gewesten moeten principieel onbevoegd worden geacht om ten aanzien van provincie- en gemeenteretributies uitzonderingen te bepalen. Dergelijke uitzonderingen zouden

slechts voor wettig kunnen worden gehouden indien kan worden aangetoond dat ze voor de uitoefening van de bevoegdheden van de Gewesten "noodzakelijk" zijn, in de zin van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (1) en indien voldaan is aan de door de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde voorwaarden (zie de opmerking welke hiervoren bij artikel 9 van het ontwerp werd gemaakt).

Artikelen 51 tot 55.

1. Gelet op het bepaalde in artikel 7, volgens hetwelk de vennootschap wordt ondergebracht bij de instellingen van categorie B van de wet van 16 maart 1954 en derhalve, ook wat het toezicht betreft, aan de bepalingen van die wet wordt onderworpen, zijn alleen bepalingen die van de wet van 16 maart 1954 zouden afwijken in het ontwerp van decreet op hun plaats.

2. Om voormelde reden dient artikel 51, dat overigens in logische tegenstrijd is met artikel 7, te worden weggelaten.

3.1. In paragraaf 1 van artikel 53 dienen de woorden "op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting" te vervallen, daar het aan de Vlaamse Regering

---

(1) Zie reeds het advies L. 19.808/8 van de Raad van State van 20 april 1990, St. Vl. R., 357 (1989-1990) - nr. 1, p. 23.

zelf, en niet aan de decreetgever, toekomt haar werkingsregelen te bepalen.

3.2. Wat paragraaf 2 van datzelfde artikel 53 betreft, wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 33 is gemaakt.

3.3. Bij paragraaf 3 van artikel 53 ten slotte rijst de vraag in welke mate de Vlaamse Regering nog de opdrachten van de gewestcommissaris vermag te regelen, nu deze reeds bepaald zijn in de artikelen 54 en 55.

Artikel 60.

1. Paragraaf 1 ware beter gesteld als volgt :

"§ 1. Het personeel van de in ontbinding gestelde vennootschap dat, met toepassing van artikel 21, § 2, van de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, aan het Vlaamse Gewest werd overgedragen, wordt onder de door de Vlaamse Regering vast te stellen regels overgedragen aan de vennootschap".

Het tweede lid van paragraaf 1 dient te vervallen, daar de desbetreffende regeling reeds is opgenomen in artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 26 november 1990.

2. Op het einde van paragraaf 2 wordt gewag gemaakt van besluiten van de Vlaamse Executieve van 12 mei 1993. Het is de Raad van State niet duidelijk om welke besluiten het gaat.

Artikel 61.

1. Het is vanzelfsprekend dat de "uitvoering" waarvan sprake is in deze bepaling, alleen betrekking kan hebben op de materiële en technische uitvoering van samenwerkingsakkoorden, en geenszins een regelgevende bevoegdheid voor de vennootschap kan insluiten.

2. Men schrijve : "... van de samenwerkingsakkoorden die overeenkomstig artikel 92bis, § 2, a en b, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gesloten worden ...". Bovendien kan worden nagegaan of deze bepaling niet moet worden uitgebreid tot het samenwerkingsakkoord over de telecommunicatie- en telecontrolenetwerken bedoeld in artikel 92bis, § 3, a, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Artikel 62.

Deze bepaling houdt een afwijking in van de in artikel 60 besloten beginselen inzake het personeel, en dient derhalve in dat artikel te worden opgenomen.

Artikel 63.

Paragraaf 1 dient te vervallen, enerzijds, omdat hierin verplichtingen aan de federale overheid worden opgelegd en, anderzijds, omdat deze verplichtingen reeds voortvloeien uit artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 december 1991.

Artikel 64.

Ook deze bepaling dient te vervallen, vermits de overdracht van de rechten en verplichtingen reeds is geregeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 18 december 1991.

---

De kamer was samengesteld uit

| | | |
|---|---|---|
| de Heer | : W. DEROOVER, | kamervoorzitter, |
| Mevrouw | : S. VANDERHAEGEN, | staatsraden, |
| de Heer | : M. VAN DAMME, | |
| de Heren | : J. GIJSSELS, | assessoren van de |
| | A. ALEN, | afdeling wetgeving, |
| Mevrouw | : F. LIEVENS, | griffier. |

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.